

Кръстът носи живот, но и смърт!
Понеделник, 8 Февруари 2010, FROG NEWS
автор: Силва Дончева

Кръстът е символ на неподвижния небесен кръст, образуван от четирите съзвездия на Зодиака.

Повечето хора не осъзнават, че са потопени в свят от символи, които им влияят непрестанно и определят живота им. Те си служат с тях доста безотговорно и дори не се замислят какво означават и откъде носят смисъла си. Така непрекъснато се употребяват символични знаци, които имат огромна мощ и владеят и моделират съдбата ни без ние дори и да знаем затова.

Това важи най-вече за КРЪСТНИЯ ЗНАК. В различните си варианти той преминава през цялата човешка история, определя я, носи същността и е най-употребяваният знак в обществения и в личния живот. Той е символ на християнството, но е основен знак и в много други култури. Среща се изобилно и в Китай, и в Индонезия, и в Индия, и в индианските култури. Кръстът е най-популярният символ на всички времена. В различните си модификации той означава буквално всичко. Използва се като символ на живота в Египет, като знак за саможертвата и страдание в християнския свят и като символ на смъртта в Индонезия. Нацистите го използват като олицетворение на безсмъртието, но не бяха подбрали правилния вариант. Не им помогна дори вярата, че това е верният знак. Затова символът на Земята и смъртта, който бяха избрали им донесе единствено смърт. Явно при употреба на знаците не става въпрос само за съзнание и устрем. Те действат дори и когато не знаем затова.

Не е безразлично в кой вариант носим кръста, независимо къде е поставен; върху държавното знаме, герб или в църквата или пък е върху гърдите ни или меката част на ушите. Това влияе върху живота ни при всеки случай.

Носенето например на кръстния знак върху колиета, обици и гривни предполага дълбока религиозност и обвързаност с християнската идея. Дали обаче се знае, че поставен на тези места той е много опасен, ако не сме готови за саможертвата в името на другите. Дали, когато го подаряваме на най-близките си, си задаваме въпроса могат ли те да понесат истинското му предназначение. Кръстът като един от основните символи на християнството играе невидимата роля на даване на обет за служене, за саможертва в света, той е като молитва за защита на чистите по душа на Земята. В този смисъл той не само предполага, но и налага това поведение, както и тази съдба. Свещениците го носят най-вече, но те са се обрекли на служение?! И горко им, ако се отклонят от това! Това важи и за другите, които носят кръстния знак. Християнският кръст не е символ на щастие, материален успех и безгрижен живот, а на християнска саможертва, любов и изкупление за греховете. И ако човек не притежава в себе си тези качества или не се стреми да ги изработва, той предизвиква в себе си конфликт на вътрешен план и нещастията често са неизбежни. Не трябва да забравяме, че кръстът е и средство за жестоко наказание за извършените престъпления в Римската империя. Така вместо да изпишем вежди често изваждаме очи! Дори и да погледнем КРЪСТА като още по-древен символ, извън неговата християнска обвързаност, пък ще се натъкнем на подобно значение. Този знак винаги е свързан със земните обвързаности на човека, с вечната му борба с материята и желанието му да надмогне над нея. В Египет кръстът АНКХ е символът на живота, но в него се вижда как елипсата отгоре доминира над Т-образния кръст, т.е Душата /кръгът/ е над материята, затова и АНКХ е символ на живота и неговата двойственост. Египетският кръст е специфичен и съвсем различен от останалите кръстни знаци и няма нищо общо с християнския. Той е в ръцете на всеки един от безсмъртните богове. Той е дарът на заслужилия вечен живот, заминал в отвъдното човек.

В астрологията **кръстът е символ на неподвижния небесен кръст, образуван от четирите съзвездия на Зодиака:** Телец, Скорпион, Лъв и Водолей. Те се смятат за основата на Кармичния път и съответно на земния живот. Затова техни изображения често се срещат и в християнските църкви, като в България това е най-забележимо в храм-паметник „Александър Невски. Там на преден план през олтара и на амвона се забелязват не случайно образът на Телеца, образът на Лъва, образът на Орела – символ на Скорпион и на Небесният човек - Водолей. Навсякъде в храма е изпълнено и с изображения на астрологическия знак на Земята – затворения в кръг кръст. Кръстът е и астрологическият символ на планетата Земя, хилядолетия преди Р.Хр. В неподвижно, статично положение той представлява материята, препятствието, страданието и борбата. Той е знак за възможността да бъдеш най-долу и същевременно най-горе, да следваш и левия и десния път, да бъдеш свръх груб, но и да бъдеш светия. Затова може да бъде носен отговорно само от

хора, които са се обрекли на земните изпитания съвсем доброволно. Останалите са се превърнали в несъзнателно страдащи следовници на същия този път. Факт, в който няма нищо лошо и затова е добре да се знае.

Друг е въпросът обаче, когато се носи СВАСТИКА. Пречупеният, въртящ се кръст изобразява действие, той е динамичен и целта му е да се наподоби и достигне КРЪГА, съвършения символ на Духа. Много често свастиката се приема единствено като символика свързана с Третия райх и нацизма и се забравя, че тя е неизменна част от най-силния и древен символ на човечеството. Разгледана в своята цялост свастиката съчетава не само качествата на човека, но и всичко, към което той се стреми.

Както е известно пречупеният, въртящ се кръст се среща в почти всички древни култури още от палеолита. Той преминава като основен символ през всички древни цивилизации на Шумер, Египет и Индия, съществува и в американските култури преди откриването на Новия свят. В момента може да бъде забелязан върху надгробните камъни в Индонезия в посока ПО часовниковата стрелка. Олицетворява задгробния свят и смъртта. По този начин е бил използван и в нацистката символика. Пречупеният кръст се среща в различни варианти според предназначението си. Може да се види въртящ се в едната и в другата посока, на много места двата кръста са изрисувани едновременно като единия прелива в другия съвсем естествено. Така движението преминава от дясно в ляво и после пак от ляво в дясно и пак обратно. Много изразителен пример затова имаме и в България. Преливащо-редуваща се свастика от дясно в ляво и обратно / в посока ПО и ОБРАТНО на часовниковата стрелка/ е изобразена върху църквата „Христос Пантократор“ в Несебър. Символиката е впечатляваща особено като се има предвид какво означава Христос Пантократор – Вседержител. Подобно едновременно изписване, но само като равномерна, а не преливаща равнопоставеност имаме и при староверците в Русия. Едновременно и в двата си варианта свастиката се среща масово и в Индия.

Двата символа действително се уравниават и разкриват баланса между невидимите сили на доброто и злото и тяхното редуване в неспирния им танц на Земята. В този смисъл и Христос повелява и над двата въртящи се кръста.

Така или иначе единият пречупен кръст е символът на живота, а другият на смъртта и отвъдния път. И не е безразлично кой ще избереш. Хитлер прави фатална грешка. Той избира монотонно пътя на смъртта и на тъмнината. Има данни, че той особено се е ядосвал, когато някой от приближените му неволно обърквал посоката на изписването на пречупения кръст. Вярната посока според него категорично била ПО посока на часовниковата стрелка и другото обръщане е било недопустимо. В този смисъл френските окултисти, които първи разбрали грешката му, са напълно прави да го критикуват. Друг е въпросът, че пътят на войната и смъртта може да е избран и съвсем съзнателно. Посоката ПО часовника се смята за посоката, която ни прави рационални, материални, консервативни, дисциплинирани и умеещи грубо да се справяме със земните си дела, доминирайки над другите. Пътят на часовника обаче е пътя, водещ неизбежно към смъртния ни час. Залезът илюзорно също винаги е По посока на въртенето на часовника.

Съвсем различно е движението ОБРАТНО на часовниковата стрелка.

Това е пътят на живота и съответно на безсмъртието. Това е символът на Слънцето и светлината, пътят на светиите. В небесния си път нашата звезда се движи винаги в посока ОБРАТНА на часовника. Затова и това е така във всяка звездна карта, във всеки хороскоп. А в посока ПО часовника се движат единствено зодиакалните знаци, свързани със сезоните на Земята и наклона на земната ос. Двата пътя са вплетени един в друг. И това обяснява много в смисъла на сентенцията „Както Горее, така и долу“. Затова и Хитлер е трябвало по-добре да изучи причините за съответните посоки и връзката им с природните цикли. Тогава щеше да разбере, че в света има паритет между силите и никога везните не трябва да натежават само в едната посока. /особенно, ако тя е тази на смъртта/.

Свастиката в Третия райх е била изобразявана и под наклон от 45 градуса, наклонът, под който влизат духовните влияния към нас и за ДОБРО и за ЗЛО. Затова и в древния Египет вдигат свити ръцете си под този ъгъл, приветствайки Слънцето. Под този ъгъл е и поздравът с изпънати ръце „Аве, Цезар“ в Рим и съответно „Хайл Хитлер“ в нацистка Германия. Така енергиите приемани отвън се усилват максимално.

Малко хора знаят, че Паневритимията в България в началото на 30-те години е създадена в унисон с естествените природни ритми и същевременно като вид противодействие на маршируващите нацистки легиони. И ако те са приемали вибрациите на войната и унищожението с резките си набиващи в земята движения с пета, изпънати ръце, редици и правоъгълни блокове, то силите на любовта са приемани чрез кръгови движения и в посока ОБРАТНА на часовниковата стрелка; с меки, плавни, окръглени движения и с неизменния поздрав към Невидимия свят. В този смисъл България, макар и бидейки по време на Втората световна война на страната на Третия райх, е допринесла съществено за неговия крах.

Чрез Паневритимията през 30-те години на 20 век човечеството е привлякло и силите на любовта, противодействайки на мрачното влияние на силите на смъртта в Берлин. Хитлер под влияние на пейота, който той употребявал, е имал видение още през 1921г. със странно напътствие от невидими същества: „Марширувай смело и без жал, за да победиш“.

Нацистите употребяват цялата символика, свързана с войната, смъртта, разрухата, противодействието и пречупения динамичен кръст, водещ към тъмнината. И потъват в нея, защото пътят на Слънцето винаги следва след това.

Затова към символите и особено към кръста трябва да се отнасяме с респект и вътрешно разбиране, защото те ни препредават информация, която чрез избора ни управлява нашия живот. И не можем да бъдем безотговорни към това.

Силва Дончева